

Rom 9, 29

29: Og som Jesaja hadde sagt tidligere: Hvis ikke Herren Sebaot hadde latt en ætt bli tilbake for oss, ville vi ha blitt som Sodoma, og vi ville ha blitt lik Gomorra.

Disse ordene finner vi igjen i Jes 1: 9. De er unektelig fullbyrdet allerede gjennom alle de straffedommene som hadde rammet Israels folk under den gamle pakt. I den dypeste og egentlige meningen taler også disse ordene om den siste ødeleggelsen som skulle komme over folket fordi de forkastet Kristus. Men ordene taler også om at på tross av ødeleggelsen over folket som sådan, skulle likevel "en ætt" bli tilbake, liksom en "sæd" (et frø). Og fra denne "sæd" skulle så det folket av Israel stå opp som senere skulle "vende om og søke Herren og hans gaver i de siste dager" (Hos 3: 5).

Hvis ikke Herren hadde hatt dette målet for øye, ville ikke en eneste vantro jøde blitt skånet, men hele folket blitt så totalt utslettet som Sodoma og Gomorra. Herren Kristus sa om Jerusalems ødeleggelse at "hvis ikke de dagene ble forkortet, ville ikke noe kjød bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet" (Mat 24: 22). Selv innenfor dette folket, som var så nedsunket i synd, hadde altså Herren sine "utvalgte", disse som han "på forhånd kjente til" (Rom 8: 29) at de en gang skulle vende om til den Herren de hadde forkastet, og igjen "bli podet inn i sitt eget oliventre" (Rom 11: 23-24). For deres skyld ble ødeleggelsens dager forkortet, for at en "ætt" måtte bli igjen som et framtidig såkorn, til et nytt, troende Israel.

"Legg derfor merke til Guds godhet og strenghet!" Det er lærdommen Paulus selv trekker ut fra det han har talt om her (kap. 11: 22). Men han fortsetter, henvendt til leseren, og sier: "Overfor dem som falt, strenghet, men mot deg, godhet, hvis du da fortsetter i hans godhet. Ellers vil også du bli hogd av". Gud er fortsatt den samme i sine dommer, også i dag. Alt sammen er skrevet "til advarsel for oss". Det hjalp ikke jødene noe som helst at de var barn av de troende fedrene. At barnet, herligheten, pakten, loven, gudstjenesten og løftene m. m. tilhørte dem. For nå levde de i vantro, og ville ikke omvende seg. At du er en kristen, er døpt, hører evangeliet forkynt, går til Herrens nattverd, lever et kristelig liv ... alt dette hjelper deg ingen ting, - når du ennå fortsetter et liv uten den omvendelsen som er av Gud, og uten den troen på Kristus som er blitt til gjennom en ny fødsel, at du er blitt en "ny skapning", at livet ditt har fått en helt ny retning.

Og like så sikkert som Guds advarsler overfor Israel gikk så markert i oppfyllelse, så vi selv i våre dager fremdeles ser levninger av det atspredde folket over hele jorden, som et minnesmerke over hvor uryggelig fast Guds dommer står. Like sikkert skal også hans dommer over kristne som ikke vil omvende seg, gå i oppfyllelse. Men salige er alle de som hører hans røst, som lar seg omvende til Herren, tror og følger ham. Med dem har han en uendelighet av tålmod. Over disse miskunnets kar skal han bevise hele sin herlige nådes rikdom. I stor langmodighet holder han altså ut med vredens

kar, og venter på dem som ennå ikke vil høre hans røst "inntil han kan være dem nådig". "Hvor mye varsommere måtte du da dømme dine barn" (Visd 12: 21), så han ikke forkaster dem som midt i all skrøpeligheit likevel tror på hans Sønn, som erkjenner sin synd og gjerne vil være bedre kristne enn de er. Disse som har synden som sin største lidelse, og nåden i Kristus er deres eneste trøst og liv. Men dette får vi mer anledning til å grunne på i de følgende versene. Måtte så Herren selv tale til hver enkelt av oss gjennom dette vi nå har sett, og gjennom den godhet og strenghet han har vist få øke både troen og gudsfrykten i oss!